

Sygn. akt **VI RCa 232/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Zofia Rutkowska

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SR del. do SO Leszek Wojtuń (spr.)

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej **A. B.** reprezentowanej przez matkę M. J.

przeciwko **P. B.**

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego **P. B.**

przeciwko małoletniej **A. B.** reprezentowanej przez matkę M. J.

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 2 lipca 2015 roku

sygn. akt III RC 3/15

I. Obie apelacje oddala.

II. Koszty procesu stron za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 232/15

UZASADNIENIE

M. J., działająca w imieniu małoletniej powódki A. B., wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniej od pozwanego P. B. wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 23 lutego 2011r. w sprawie VI RCa 345/10 z kwoty po 900 zł do kwoty po 1600 zł. W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż małoletnia rozpoczęła naukę w szkole podstawowej. Pozostaje pod wyłączną opieką matki, ponieważ pozwany nie jest zainteresowany kontaktem z córką. Powódka prowadzi działalność gospodarczą. Znaczna konkurencja na rynku pracy powoduje, że nie ma ona dość środków pieniężnych, aby pokryć wszystkie konieczne wydatki związane z utrzymaniem. Matka powódki pracuje jako fryzjer. Pozwany prowadzi dobrze prosperującą firmę. Jego standard życia jest wysoki. Pozwany

w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. Jednocześnie wytoczył powództwo wzajemne o obniżenie alimentów do kwoty po 400 zł miesięcznie. Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie podał, że matka małoletniej nie wykazała istotnych zmian, które nastąpiły od momentu orzekania w poprzedniej sprawie. Pozwany wskazał, że na utrzymanie córki oraz siebie matka dziecka posiada co miesiąc kwotę 4758,75 zł – w tym, 3858,75 zł z prowadzonej działalności gospodarczej i 900 zł alimentów. Dochód pozwanego wynosi zaś około 3000 zł miesięcznie, przy czym posiada on na utrzymaniu pięcioro małoletnich dzieci. Pozwany zaprzeczył twierdzeniom pozwu, jakoby nie interesował się córką. Podał, że przeszkody w kontaktach z małoletnią leżą po stronie matki dziecka. Odnośnie swoich wydatków pozwany podał, że są one znaczne. Ujął w nich opłaty czynszowe (1024 zł), opłatę za energię (300 zł), koszty najmu lokalu pod działalność gospodarczą (1000 zł). Ponadto spłaca kredyt mieszkaniowy 357554 zł (rata 2400 zł), kredyt samochodowy 55965 zł (rata 1831,96 zł) oraz kredyt podżyczony matce i bratu w ratach po 1000 zł. Do spłaty pozostało mu jeszcze 46000 zł. Obecnie zobowiązania finansowe pozwanego wynoszą około 500000 zł. Pozwany wskazał, że poza pięciorgiem dzieci ma na utrzymaniu żonę, która obecnie nie pracuje. Ciężą na nim zobowiązania w postaci spłaty kredytu (20000 zł), którego rata wynosi 1564 zł, a także debet na koncie wysokości 4692 zł. Pozwany podkreślił ponadto, że od czasu ustalenia alimentów w poprzedniej sprawie pogorszeniu uległ stan jego zdrowia. Ma on poważne problemy urologiczne. Poza przyjmowaniem leków pozwanemu zalecono oszczędny tryb życia. Stan zdrowia pozwanego uniemożliwia mu zatem podjęcie dodatkowego zatrudnienia.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 02 lipca 2015r. oddalił powództwo oraz powództwo wzajemne, koszty procesu między stronami wzajemnie zniósł. Sąd Rejonowy ustalił, że: alimenty na rzecz małoletniej A. B. po raz ostatni ustalone zostały wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 4 października 2010r. w sprawie III RC 884/09, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 23 lutego 2011r. w sprawie VI RCa 345/10. Kwotę alimentów określono wówczas na 900 zł miesięcznie. Małoletnia A. B. miała wówczas niespełna (...) lata. Uczęszczała do prywatnego przedszkola (...), za które opłata miesięczna wynosiła 620 zł. Małoletnia posiadała orzeczenie o niepełnosprawności w związku z rozpoznaniem u niej zaburzenia ośrodkowej koordynacji ruchowej. Dziewczynka pozostawała pod stałą opieką lekarską. Matka małoletniej z dniem 01 stycznia 2010r. pracowała na pół etatu w Studio (...)L. N.z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 658,50 zł brutto. Nie świadczyła usług fryzjerskich w domach klientek. Od marca 2010r. małoletnia wraz z matką zamieszkała w mieszkaniu o powierzchni 40 m⁽²⁾, udostępnionym jej przez jedną z klientek. Miesięczne opłaty mieszkaniowe wynosiły 300 zł.

Pozwany P. B. posiadał znaczne obciążenie kredytowe oraz zaległości wobec ZUS. Był właścicielem mieszkania w O. obciążonego kredytem w wysokości 400000 zł. Miesięczna rata wynosiła około 1850 zł. Pozwany korzystał z kredytu konsumpcyjnego w wysokości 30000 zł oraz z kredytu na rachunku bieżącym z tytułu prowadzonej działalności w kwocie 100000 zł. Spłacał również kredyt wysokości 66000 zł (rata miesięczna 800 zł) zaciągnięty przez jego matkę w celu dostarczenia pozwanemu środków finansowych. Pozwany zatrudniał dwóch pracowników. Pozostawał w nowym związku konkubenckim. Partnerka wymienionego nie miała stałych dochodów; pracowała jako modelka. P. B. ponosił koszty utrzymania starszej córki w wysokości 900 zł miesięcznie. Od drugiej połowy 2009r. pozwany użytkował w ramach leasingu samochód osobowy marki B. (...) rok produkcji 2008. Opłata leasingowa wynosiła miesięcznie 3000-4000 zł. Wobec pozwanego toczyły się dwa postępowania karne przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy. Obecnie małoletnia A. B. ma(...) lat. Jest uczennicą (...) klasy szkoły podstawowej. Podczas pobytu w szkole korzysta z obiadów, których koszt wynosi 50 – 60 zł miesięcznie. Po zakończeniu lekcji małoletnia jest odbierana przez matkę. M. J. nie korzysta już z usług opiekunki, której koszt wynosił 450 – 600 zł miesięcznie. Małoletnia uczęszczała na dodatkowe zajęcia karate. Ich koszt wynosił 80 zł miesięcznie. Z uwagi na brak środków pieniężnych małoletnia musiała zrezygnować z tych zajęć. Małoletnia jest alergikiem, jednak nie przyjmuje żadnych stałych leków. Sąd Rejonowy wskazał, iż pozwany nie utrzymuje żadnego kontaktu z małoletnią. Odmawia czynnego udziału w jej życiu. Poza alimentami nie przekazuje na jej rzecz dodatkowych kwot pieniężnych. Świadczenie alimentacyjne egzekwowane jest od pozwanego w drodze postępowania komorniczego. Małoletnia razem z matką mieszka w wynajmowanym mieszkaniu. Tytułem najmu M. J. uiszcza należność w wysokości 1150 zł. Opłaty za prąd i wodę wynoszą po 250 zł miesięcznie. Matka małoletniej nadal świadczy usługi fryzjerskie. Założyła własny salon, na co otrzymała środki z dofinansowania unijnego. W tym celu wynajmuje lokal, za który płaci 2337 zł miesięcznie. Obecnie matka małoletniej napotyka trudności w wynajęciu poszczególnych stanowisk w salonie. Spłaca również kredyt zaciągnięty na zakup

samochodu wysokości 17000 zł. Raty wynoszą 400 zł miesięcznie. Posiada ponadto dodatkowe zadłużenie wysokości 7500 zł. Sąd Rejonowy ustalił, iż pozwany prowadzi działalność gospodarczą w zakresie naprawy samochodów ciężarowych oraz sprzedaży części. Z uwagi na trudności w utrzymaniu firmy pozwany zwolnił pracowników. Za wynajem lokalu płaci co miesiąc 2500 zł. Średni miesięczny dochód pozwanego w 2014 r. wyniósł 2000 zł. W związku z prowadzoną działalnością otwarte są dwie linie kredytowe. Nadto mieszkanie pozwanego jest obciążone kredytem hipotecznym zaciągniętym w wysokości 350000 franków. Rata kredytu wynosi 2400 zł miesięcznie. Koszty utrzymania mieszkania to czynsz – 1200 zł, energia elektryczna – 300 zł, telewizja – 110 – 120 zł. Ponadto pozwany ponosi koszty telefonu stacjonarnego i Internetu – 100 zł. Tożsamą kwotę płaci za telefon komórkowy żony. Pozwany spłaca kredyt zaciągnięty w 2010r. w kwocie 53300 zł na zakup samochodu. Rata wynosi 1750 – 1800 zł. Pozwany regularnie dokonuje opłat. Jest to samochód S. (...) rocznik 2010. Poza wskazanym samochodem posiada również 6 – letni samochód marki B. (...) oraz F. (...). Pozwany dodatkowo spłaca kredyt, którego był żyrantem. Spłaty dokonywane są po 1000 zł miesięcznie. Całość tego zobowiązania wynosi 45800 zł. Razem z żoną spłaca ponadto kredyt zaciągnięty przez żonę pozwanego w ratach po 1560 zł miesięcznie. Koniec spłaty przewidziany jest za rok. Poza małoletnią powódką pozwany ma (...) – letnią córkę, na którą płaci alimenty w kwocie po 900 zł miesięcznie, oraz troje dzieci z aktualnego małżeństwa. Pozwany cierpi na niewydolność nerek. W związku z tym schorzeniem korzysta z prywatnej opieki lekarskiej. Koszt wizyty wynosi około 100 zł, zaś koszt zakupu leków wynosi 80 – 120 zł. Żona pozwanego nie pracuje i nie ma własnego dochodu. Zajmuje się dziećmi, (...) – letnią córką i (...) rocznymi bliźniętami. Okazjonalnie dzieci zostawiane są pod opieką opiekunki. Wówczas jest to koszt 300 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu Rejonowego matka małoletniej powódki nie udowodniła wzrostu wydatków ponoszonych na usprawiedliwione potrzeby dziecka. Nie wykazała zatem, aby nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca choćby częściowe uwzględnienie jej powództwa, choć to na niej - zgodnie z art. 6 kc - spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie. Sąd Rejonowy podniósł, że matka małoletniej nadal posiada samodzielne źródło dochodu. W tym zakresie można by nawet dopatrywać się pewnej poprawy jej sytuacji zawodowej, a zapewne – co za tym idzie – również materialnej, ponieważ w toku poprzedniej sprawy zatrudniona była na 1/2 etatu z wynagrodzeniem nieco ponad 600 zł brutto miesięcznie, o tyle obecnie prowadzi salon, w którym wykonuje prace w dogodnym dla niej wymiarze godzin i ma możliwość czerpania zysku z wynajmu poszczególnych stanowisk fryzjerskich i kosmetycznych. Koszty utrzymania dziecka w istotny sposób nie wzrosły, a matka powódki nie musi obecnie uiszczać opłat za przedszkole. Sytuacja pozwanego zdaniem Sądu I instancji kształtuje się w sposób niemalże tożsamy jak w lutym 2011r. Zarówno wówczas jak i obecnie główne zajęcie zawodowe pozwanego stanowi prowadzona przez niego działalność gospodarcza. Również w toku sprawy III RC 884/09 na pozwanym ciążył szereg zobowiązań kredytowych opiewających na bardzo wysokie kwoty pieniężne. Ponadto Sąd Rejonowy wskazał, iż spłaty kredytu hipotecznego, zaciągniętego na zakup mieszkania, nie jest okolicznością nową w niniejszej sprawie, albowiem zobowiązanie to obciążało P. B. już podczas orzekania we wcześniejszej sprawie alimentacyjnej. W tym zakresie powód wzajemny nie wykazał odmiennego kształtowania się obecnie jego kondycji materialnej niż w lutym 2011r. Zdaniem Sądu Rejonowego zaprzestanie wykonywania pracy było świadomą decyzją M. B., podjętą zapewne w uzgodnieniu z pozwanym. Dobrowolne utrzymywanie niepracującej żony nie może odbywać się kosztem małoletniej córki. Podstawy do uwzględnienia powództwa wzajemnego Sąd Rejonowy nie dopatrywał się również w okoliczności posiadania przez pozwanego trojga dzieci z obecnego małżeństwa. Okoliczność ta została wzięta pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o nie podwyższaniu alimentów na rzecz małoletniej powódki.

Sąd Rejonowy nadto podniósł, iż przyczyną nieuwzględnienia powództwa o obniżenie alimentów był to, iż pomimo obowiązku spłaty licznych kredytów, w niedługim czasie po wydaniu orzeczenia w sprawie III RC 884/09, pozwany zaciągnął kolejny kredyt, który nie sposób uznać za uzasadniony. Kredyt zaciągnięty był w kwocie 53300 zł na zakup kolejnego samochodu, pomimo, iż pozwany posiadał już samochód marki B., który również spłacał w warunkach ratalnych. Sąd Rejonowy podniósł, iż powództwo wzajemne zostało oddalone, gdyż pozwany zaprzestał jakiegokolwiek kontaktu z małoletnią, czym świadomie ograniczył swój udział w jej życiu do przekazywanych świadczeń pieniężnych. Wyzbywając się zatem możliwości czynnego udziału w zaspokajaniu bieżących potrzeb małoletniej, pozwany powinien liczyć się z faktem, że jego postawa znajdzie odzwierciedlenie w wysokości alimentów. Oba powództwa zostały oddalone jako nie spełniające - zdaniem Sądu - przesłanek z art. 138 kro w zw. z art. 135 § 1 kro. Obie strony złożyły

apelacje od orzeczenia Sądu I instancji. Pozwany (powód wzajemny) zaskarżył ją w części , tj. w pkt I w zakresie oddalenia powództwa wzajemnego oraz w pkt II w całości. Rozstrzygnięciu zarzucił:

1) naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie:

a) art. 233 § 1 k.p.c. – poprzez dowolną, wybiórczą i sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, co w konsekwencji doprowadziło do oddalenia powództwa wzajemnego, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, że w niniejszej sprawie doszło do istotnego pogorszenia sytuacji zarobkowej i majątkowej pozwanego (powoda wzajemnego) i zmiany jego sytuacji osobistej – narodziny 3 – je dzieci, co w okolicznościach niniejszej sprawy uzasadnia obniżenie alimentów należnych od pozwanego (powoda wzajemnego) na rzecz małoletniej powódki A. B. (pозwanej wzajemnej) do kwoty po 400 zł.

b) art. 98 § 1 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że w niniejszej sprawie uzasadnione jest wzajemne zniesienie kosztów pomiędzy stronami, podczas gdy powództwo wzajemne powinno zostać uwzględnione, a kosztami postępowania powinna zostać obciążona powódka (pозwana wzajemna)

2) naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 135 § 1 kro w zw. z art. 138 kro poprzez błędną wykładnię polegającą na uznaniu, iż możliwości zarobkowe stron nie uległy takiej zmianie, która uzasadniałaby obniżenie alimentów, podczas gdy sytuacja majątkowa pozwanego (powoda wzajemnego) i jego możliwości płatnicze kształtują się w sposób odmienny niż podczas orzekania w poprzedniej sprawie o alimenty, albowiem uległa ona znacznemu pogorszeniu, jak również poprzez nieuwzględnienie, że sytuacja majątkowa matki powódki (pozwanej wzajemnej) M. J. uległa znaczącej poprawie od czasu poprzedniego rozstrzygnięcia w przedmiocie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniej powódki A. B.. Sąd ponadto nie uwzględnił tak znaczącej okoliczności, którą ustalił w stanie faktycznym, iż pozwanemu (powodowi wzajemnemu) narodziło się troje dzieci po ostatnim ustaleniu jego obowiązku alimentacyjnego, a co za tym idzie nastąpiła zmiana, o której mowa w art. 138 kro. Pozwany (powoda wzajemny) wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez obniżenie alimentów należnych od pozwanego (powoda wzajemnego) na rzecz powódki (pозwanej wzajemnej) z kwoty po 900 zł miesięcznie do kwoty po 400 zł miesięcznie, płatnych na dotychczasowych warunkach. Nadto wniósł o zasądzenie od powódki (pозwanej wzajemnej) na rzecz pozwanego (powoda wzajemnego) kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych,

ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Od powyższej apelacji odpowiedź złożyła powódka (pозwana wzajemna) i wniosła o oddalenie apelacji pozwanego (powoda wzajemnego) w całości oraz o zasądzenie od pozwanego (powoda wzajemnego) na rzecz pozwanej (powódki wzajemnej) kosztów procesu za II instancję. Powódka (pozwana wzajemna) zaskarżyła rozstrzygnięcie apelacją w części oddalającej powództwo o podwyższenie alimentów oraz w pkt II zarzucając mu:

- naruszenie przepisów art. 135 § 1 i 2 kro w zw. z art. 138 kro polegające na uznaniu przez Sąd I instancji, iż w sprawie nie uległy po stronie powódki zmiany uzasadniające podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej córki pozwanego, tymczasem fakt rozpoczęcia nauki w szkole, związane z tym wydatki zarówno szkolne jak i pozaszkolne zwiększyły się, a nie mając odpowiednich środków finansowych małoletnia nie może korzystać z wielu zajęć poza szkolnych, takich jak w jej wieku rówieśnicy korzystają. Małoletnia pozostaje pod wyłączną osobistą opieką matki, poza lekcjami przebywa w zakładzie fryzjerskim, ponieważ z powodu braku pieniędzy matka nie ma możliwości opłacenia opiekunki w godzinach jej pracy w zakładzie fryzjerskim.

- ponadto na uznaniu, iż pozwany ze względu na zmianę obecnej sytuacji rodzinnej nie może płacić wyższych alimentów, tymczasem pozwany utrzymuje się z dostatecznie wysokich dochodów, o czym świadczy jego status majątkowy i czynione wydatki, także po ustaleniu alimentów w poprzedniej wysokości i jego sytuacja majątkowa uzasadnia by poziom życia małoletniej pozamałżeńskiej córki był co najmniej na takim samym poziomie.

- naruszenie art. 233 k.p.c. polegające na tym, że wprawdzie Sąd zebrał materiał dowodowy, ale jego ocena była dowolna, bez uwzględnienia wiedzy i doświadczenia życiowego w tym zakresie, poprzez przyjęcie, iż po upływie 4,5 roku od ustalenia wysokości alimentów w dotychczasowej wysokości i w tym stanie faktycznym, nie uległy w sposób istotny zmianie uzasadnione potrzeby dziecka, które z młodszego przedszkolaka w tamtym czasie, będzie uczniem III klasy podstawowej. Podnosząc powyższe zarzuty wniosła o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku w części i uwzględnienie powództwa o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej powódki,
- 2) utrzymanie zaskarżonego wyroku w części oddalającej powództwo wzajemne,
- 3) obciążenie pozwanego kosztami postępowania w sprawie za obie instancje.

Od powyższej apelacji powódki (pozwanej wzajemnej) odpowiedź złożył pozwany (powód wzajemny) i wniósł o oddalenie apelacji strony przeciwnej w całości oraz o zasądzenie od powódki (pozwanej wzajemnej) na rzecz pozwanego (powoda wzajemnego) kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych. W odpowiedzi na apelację pozwany podtrzymał wszelkie wnioski w złożonej apelacji.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje.

Apelacje stron są bezzasadne i jako takie podlegają oddaleniu. Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny i wywiódł z tych ustaleń właściwe wnioski, które w logiczny sposób uzasadnił. Co znamienne oba środki odwoławcze nie zarzucają uchybienia Sądu I instancji co do stanu faktycznego. Sąd w sprawie o zmianę alimentów przede wszystkim winien ustalić czy od poprzedniej sprawy doszło do istotnej zmiany stosunków uzasadniającej zmianę orzeczenia co do alimentów. Sąd I instancji wskazał na istotne okoliczności wynikające z przesłanek wynikających z art. 135 § 1 i 2 kro oraz art. 138 kro. Sąd ten prawidłowo wskazał, iż wzrost potrzeb małoletniej, która ma obecnie (...) lat nie jest tak znaczny, aby uzasadniał podwyższenie alimentów. Wprawdzie dziecko z wieku przedszkolnego weszło w wiek szkolny, jednak ten fakt sam w sobie nie powoduje wyższych wydatków. W tej konkretnej sytuacji małoletnia wcześniej korzystała z przedszkola i należało ponieść koszty pobytu dziecka w tymże przedszkolu. Matka dziecka częściej też korzystała z opiekunki, co też powodowało dodatkowe wydatki. Nie można też nie dostrzegać wyższych możliwości zarobkowych matki powódki. Kiedy w 2011 r. po raz ostatni orzekano o alimentach matka powódki była zatrudniona na pół etatu z zarobkami ok. 600 zł miesięcznie. Obecnie prowadzi salon na własny rachunek. Może czerpać korzyści z wynajmu stanowisk kosmetycznych. Co oczywiste ma wydatki, jednak w większym stopniu może sterować czasem pracy by uwzględniać dzienny rozkład zajęć dziecka. Małoletnia wprawdzie cierpi na alergię, jednak w dalszym ciągu nie zostało uruchomione leczenie farmakologiczne. Pozwany (powód wzajemny) pozostaje obecnie w związku małżeńskim. Jego żona nie pracuje. Zajmuje się na co dzień trójką małych dziećmi. Okoliczność tę Sąd I instancji wziął pod uwagę uzasadniając rozstrzygnięcie. Sąd ten wskazał, że okoliczność ta miała znaczenie w ocenie możliwości zarobkowych P. B. jako pozwanego. Urodzenie się trójki dzieci czyni bezzasadnym powództwo o podwyższenie alimentów, natomiast nie stanowi przesłanki uzasadniającej obniżenie alimentów. W tym miejscu należy ocenić możliwości zarobkowe pozwanego (powoda wzajemnego). Deklaruje on niższe dochody. Jednak orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje, że o możliwościach tych wnioskujemy ogólnie rzecz ujmując po stopie życiowej zobowiązanego. Nie tylko dochody, ale też możliwości zarobkowania i stopień wykorzystania tych możliwości. O stopie życiowej świadczy też ocena różnego inwestycji strony. Czy przedmioty, które posiada są dobrami luksusowymi czy też kupionymi z drugiej ręki. Pozwany posiada dwa samochody osobowe. Za jeden z nich płaci raty (1750 – 1800 zł miesięcznie). Rezygnacja np. z tego samochodu pozwoli uniknąć comiesięcznego wydatku na samą ratę. Posiadanie drugiego samochodu w sytuacji gdy dzieci przebywają w domu i nie trzeba zawozić ich do przedszkola czy szkoły, nie ma uzasadnienia ekonomicznego. Naturalnie sprzedaż samochodu F. (...) nie byłaby ekonomicznie uzasadniona gdyż ten samochód może być wykorzystywany do prowadzenia działalności gospodarczej. Należy zwrócić uwagę na to, że uniknięcie raty na samochód (...) pozwala wygospodarować alimenty na małoletnią powódkę i jej przyrodną (...)siostrę. Oceniając wydatki pozwanego na leczenie układu moczowego należy odnotować, że obiektywnie nie są one wysokie, a leczenie to objęte jest ubezpieczeniem. Pozwany (powód wzajemny) powinien

też mieć świadomość tego, że jako rodzic nie utrzymujący kontaktów z małoletnią powinien liczyć się z tym, że w większym stopniu powinien pokrywać koszty utrzymania lub wychowania dziecka. Zaciąganie kredytów wynika z decyzji o charakterze ekonomicznym. Pozwany też je podejmuje, co jest szczególnie uzasadnione przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Jeśli jakaś inwestycja nie przynosi spodziewanych korzyści to należy się z niej wycofać. Szukanie oszczędności w płatności alimentów odbyłoby się z pokrzywdzeniem osób uprawnionych do alimentów. Podobnie rzecz się ma przy ocenie decyzji pozwanego (powoda wzajemnego) i jego żony o nie podejmowaniu przez nią pracy. Decyzja ta wynikała z chęci zaopiekowania się dziećmi przed rozpoczęciem uczęszczania do szkoły lub przedszkola. Jednak decyzja ta nie powinna odbywać się z pokrzywdzeniem innego dziecka, które ze względu na wiek nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Pozwany (powód wzajemny) powinien podejmować decyzje biorąc pod uwagę fakt, że ma na utrzymaniu również dzieci pozamałżeńskie. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, że alimenty na rzecz małoletniej powódki w kwocie 900 zł miesięcznie odpowiadają możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego (powoda wzajemnego) oraz usprawiedliwionym potrzebom małoletniego dziecka.

Biorąc powyższe pod uwagę na podstawie art. 385 k.p.c. obie apelacje oddalono.